

‘Ik was meer dan IJzeren Rinus’

Oud-voetballer Rinus Israel

De Europacup voor landskampioenen, de UEFA Cup, de wereldbeker voor clubteams, de KNVB-beker en vier landstitels. Bijna elke denkbare prijs heeft Rinus Israel (79) De Kuip binnengedragen. Er ontbreekt één hoofdprijs: de Wereldcup met Oranje in 1974. Voor de geboren Amsterdammer kleeft aan dat memorabele toernooi in West-Duitsland een bijzonder verhaal. “Op de dag dat de selectie vertrok, werd mijn vader begraven.”

TEKST FRANK WAALS, FOTO'S PAUL TOLENAAR

Hoe is het met u? “Je ziet het, ik kan zonder krukken lopen als het moet. Met een wandelstok voel ik me tegenwoordig wel wat veiliger. Dat hulpstuk is onderdeel van mijn leven geworden, nadat ik in 2017 van het ene op het andere moment geen kracht meer had in mijn benen. Allerm minst prettig en dan druk ik me zacht uit. Zoiets beangstigends meemaken, wordt natuurlijk niet met gejuich ontvangen. Eenmaal onder de scan in het ziekenhuis, kwam de dokter erachter dat ik een incomplete dwarslaesie had opgelopen en dat ik er net op tijd bij was. Met een complete was ik misschien wel in een invalidekamer terechtgekomen.”

Hoe hebben de dokters ingegrepen?

“In m'n rug is ruimte gecreëerd bij een aantal beknelde zenuwen. Die gaven foute informatie door aan mijn benen. Ook kreeg ik in die periode een nieuwe knie, wat de situatie er niet makkelijker op maakte. Het zat elkaar in de weg. Door veel te trainen bij de fysio en opnieuw kracht op te bouwen, ben ik gelukkig weer sterk genoeg om te staan en zelfs een kilometertje te wandelen zonder stok. Een boodschapje doen in het dorp en op zaterdag naar het voetbal zijn daardoor nog steeds mogelijk. Het enige nadeel is dat ik 's ochtends wat langer de tijd nodig heb om de deur uit te gaan. Ik ben

‘Ik gaf Johan Crujff zo'n fikse knal, dat hij de rest van de wedstrijd vijftig procent minder fel was. Dat heeft wel geholpen’

's ochtends altijd zo stijf en alles is gevoelig. Ook word ik 's nachts weleens wakker omdat m'n benen en knieën afwisselend heel warm of koud kunnen aanvoelen, terwijl er in werkelijkheid niets aan de hand is. Dan voelt het alsof ik in brand sta, maar is er vervolgens niets te zien.”

Verlangt u weleens terug naar uw tijd als voetballer waarin revalideren sneller ging?

“Die tijden zijn voorbij. Ik word volgend jaar tachtig, al kan ik me dat bijna niet voorstellen. Ik praat nog regelmatig met jonge mensen en schuif elk weekend aan bij Radio Noord-Holland voor wedstrijdanalyses, dus ik ben nog volop in de running. Allesbehalve een oude, suffe man. Mijn fysieke gestel gaat niet meer vooruit, maar blijft hopelijk wel op dit niveau. Nu kan ik overal nog naartoe. Als speler van Feyenoord werd die tijd om te herstellen niet altijd genomen. We speelden ooit bij Ajax en Theo Laseroms en ik waren beiden geblesseerd. Iedereen verkondigde dat we om die reden niet zouden spelen, hopen dat de tegenstander helemaal opgewonden van blijdschap zou

zijn. We sloegen zelfs de warming-up over en kregen op dat moment in de kleedkamer een injectie in onze knie. Stonden we een paar minuten later alsnog op het veld. We kwamen al snel met 1-0 achter door een goal van Crujff, maar dat hebben we snel afgestraft. Nadat hij die bal had ingetikt, liep ik naar achteren en gaf ik hem zo'n fikse knal, dat hij de rest van de wedstrijd op z'n minst vijftig procent minder fel was. Dat heeft dus wel geholpen.”

U mag van geluk spreken dat er in die tijd geen VAR was.

“Daar had ik me dan echt wel op aangepast. Geloof me, ik ben toch niet zo dom om dat soort overtredingen te maken als ik weet dat het gezien wordt. Ik ben voorstander van de VAR omdat het 't spel eerlijk maakt, maar het legt de wedstrijd tegelijkertijd te vaak en te lang stil. *Studio Sport* noemde die animatietechniek om alles vanuit alle hoeken te kunnen bekijken in het verleden weleens 'IJzeren Rinus'. Naar mij dus. Ik heb nooit begrepen waarom dat zo was (omdat het apparaat ontwikkeld was in Israël, red.). Een afkeer tegen die naam heb ik nooit gekregen, al roept iedereen wel altijd hoe verschrikkelijk hard ik was op het veld. Hoe ouder ik word, des te sterker de verhalen. Ik was meer dan dat. Ik had een goede trap, kon aardig koppen en coachte de jongens in het veld. Vanaf mijn positie in de verdediging had ik een mooi overzicht op het spel om dat te kunnen doen.”

Dat maakte u tot een van de beste verdedigers in de geschiedenis van de eredivisie.

“Dankjewel, maar je kunt een

verdediger die vijftig jaar geleden speelde niet vergelijken met jongens als Van Dijk, De Ligt of De Vrij nu. Mensen hoeven me niet geweldig te vinden. Het is leuk als ze van me hebben genoten, maar spreken ze me op een andere manier aan, dan is dat ook goed. Ik heb eigenlijk het geluk gehad dat ik in een van de belangrijkste wedstrijden van ons bestaan, de Europacupfinale tegen Celtic in Milaan, als verdediger een goal heb gemaakt. De belangrijkste goal in mijn leven en een van de twee belangrijkste in het bestaan van de club. Ook gaf ik de voorzet waar de 2-1 van Ove Kindvall, en dus de winst, uit voortkwam.”

Waren tegenstanders bang voor u?

“Niet iedereen, hoor. Crujff heeft ons omgekeerd ook weleens als kleuters achtergelaten op het veld.

Daar zat dan geen greintje angst bij. Ik heb nooit in een vechthouding hoeven staan, ook niet buiten het veld. Zelfs in de boksschool, waar ik aan krachttraining deed, weigerde ik te sparren met anderen. Ik was geen held. Vond er niks aan om in elkaar geslagen te worden. Wilde me gewoon wekelijks uitleven op de Nederlandse velden en, als ik er zo op terugkijk, ook de buitenlandse. Feyenoord hoorde in die tijd bij de top van Europa, maar uiteraard had ik ook graag een paar jaar in Barcelona of Madrid gespeeld. Het was voor mij echter niet weggelegd.”

U had in de jaren zestig ook een eigen sigarenzaak in Rotterdam-Zuid.

“Die had ik dan met alle plezier van de hand gedaan, hoor. Dan zou ik mijn sigaretten hebben

uitgedeeld in de buurt en was ik lekker naar Spanje vertrokken. Ik ben die winkel begonnen omdat ik me overdag rot verveelde en iets omhanden wilde hebben. De club heeft me links- en rechtsom geholpen om dat voor elkaar te krijgen. We trinden in de eerste jaren 's middags om een uur of vier en dat was het dan. Later kwam daar nog een ochtendtraining bij. Ik liet me dan vervangen in de winkel en in de uren ertussen stond ik er zelf. Een stormloop van fans was er niet. Nu, met social media, zou dat anders zijn. Staat Memphis Depay of Frenkie de Jong achter zo'n toonbank, dan wordt de deur er binnen de kortste keren platgelopen.”

U heeft elke prijs gewonnen, op die ene wereldtitel met Oranje na. Ligt u daar nog weleens wakker van?

“Met 2-1 verliezen van West-Duitsland hadden we liever niet gedaan. Ik was echter allang blij dat ik als wisselspeler bij de selectie zat. Ik was herstellende van een meniscusoperatie en had het geluk dat ik aan het einde van het seizoen de twee UEFA-Cupfinalewedstrijden tegen Tottenham Hotspur mocht meespelen. Daardoor werd ik alsnog opgenomen in de selectie van het Nederlands elftal. Dat WK was voor mij om meerdere redenen bijzonder. Niet alleen omdat ik erbij mocht zijn en we zo ver kwamen, ook werd op de dag dat de selectie naar West-Duitsland vertrok mijn vader begraven. Een week daarvoor was hij overleden. Ik kon niet anders dan achterblijven om de uitvaart bij te wonen en ben een dag later zelf die kant opgegaan om aan te haken. Mijn vader was een echte voetballiefhebber en is bij bijna elke wedstrijd die ik tot dan toe had gespeeld aanwezig geweest. Ik durf dus wel te stellen dat hij er vrede mee had gehad dat ik het toernooi wilde meemaken. Onze band was heel goed en we hebben zelfs nog samengewerkt. In de bouw was ik zijn opperman. Ook →

mijn moeder Bep heb ik als jonge jongen bijgestaan. In de meest ver-gelegen stukken van haar kranten-wijk bracht ik *Het Vrije Volk* rond.”

Als trainer maakte u wel de stap naar het buitenland en werkte u in onder meer Ghana en de Verenigde Arabische Emiraten.

“Een wereld van verschil. In Ghana is het voetbal niet al te goed georganiseerd en is ook de levens-standaard heel anders dan bij ons. We kunnen in Nederland weleens zeuren, maar breng eens een bezoekje aan Afrika en je staat direct weer met beide benen op de grond. Alles is er stukken minder dan bij ons. In Dubai en andere delen van de Emiraten kon het weer niet op. Dat was de andere kant van de medaille. Vooral de locals hebben er een rijk leven, dat op hun beurt weer niet te ver-

gelijken is met dat van ons. Alles was daar groots en duur. Waar ik ook werkte, ik heb met de jaren geleerd dat je er niet zomaar alles uit kan flappen, zoals ik weleens deed. Ik vloekte en vervloekte niet, maar draaide er niet omheen als ik moest waarschuwen voor een gevaarlijke aanval. Trainers van nu zien, dat bij iedere speler, met ieder een eigen karakter, een specifieke aanpak vereist is.”

Hoe kijkt u naar de 4-3-3- en 5-3-2-discussie bij Oranje?

“Ik ben voorstander van 4-3-3. Dat zou ik te allen tijde spelen en dan, afhankelijk van de sterkte van de tegenstander, bepalen waar je druk zet. Als bondscoach is het 't beste om het systeem te spelen dat de spelers het beste ligt en waar ze zich het prettigst bij voelen. Louis van Gaal overdrijft een beetje door

te zeggen dat we slechte vleugel-spelers hebben. Berghuis en Berg-wijn waren in de laatste wedstrijd tegen Turkije gewoon hartstikke goed, dus met dat excuus kan hij niet meer aankomen. We hebben de juiste spelers om een succesvol 4-3-3-systeem te spelen. Bij een club ligt het anders en zoek je juist jongens die passen bij de cultuur en de manier van spelen die men gewend is. Je denkt toch niet dat Ajax morgen ineens 5-3-2 gaat spelen? Dat zal niemand accepteren. Ze hebben daar al jarenlang een visie met een diepe middenvel-der, een spits en twee controleren-de spelers, die je zowel verdedi-gend als aanvallend kan inzetten. Ook nu weer afhankelijk van de sterkte van de tegenstander.”

Klopt het dat u in 1985 bijna trainer van Ajax was geworden?

Het zou zijn gegaan tussen u, Leo van Veen en de uiteindelijke keuze Johan Cruyff.

“Dat heb ik ook gelezen. Ze zijn echter nooit bij mij uitgekomen. Als dat wel zo was geweest, dan had ik het zeker gedaan. Waarom zou dat niet kunnen? Daar staat ieder mens toch vrij in? Steven Berghuis had ook het volste recht om voor een andere club te kiezen nadat de gevraagde transfersom akkoord was. De haat en nijd van nu en alle verwensingen die zo'n jongen over zich heen heeft gekre-gen, was vroeger stukken minder, op dat ene incident met Wim Jansen na. Die kreeg een ijsbal op zijn oog gegooid toen hij van Feyenoord naar Ajax ging, wat ook niet normaal was. Maar hoe sommige mensen op Berghuis hebben gereageerd, past echt niet. Het neemt overigens niet weg dat

‘We kunnen in Nederland weleens zeuren, maar breng eens een bezoekje aan Afrika en je staat direct weer met beide benen op de grond’

ik bij elke Klassieker natuurlijk nog steeds hoop dat Feyenoord 'm wint. Ze hebben een heel aardig elftal met een goede trainer die zich niet gek laat maken. Arne Slot is een verstandige jongen.”

Welke spelers kunnen u bekoren?

“Sinisterra is heel goed, net als keeper Bijlow. Die Noorse rechts-back, Pedersen, is fysiek snel en verdedigend oké. Aanvallend is er nog wel wat werk aan de winkel wat betreft zijn voorzetten. Die kale Oostenrijker, hoe heet hij? Trauner! Eveneens een prima aanwinst. En laat ik Malacia niet vergeten. Die jongen is zeer talent-vol en schopte het niet voor niets tot het Nederlands elftal, al vult hij de linksbackpositie wel op een vreemde manier in. Een linker-vleugelverdediger komt normaal gesproken op bij de zijlijn, maar hij doet dat ook vaak als een soort linksbinnen. Dat past eigenlijk niet bij die positie.”

Wat moet Feyenoord doen om structureler kampioen te worden?

“Het schort aan financiën. Geld dat er is moet, in mijn optiek, worden besteed aan goede begeleiding van jeugdspelers in de leeftijd van 13 en 14 jaar. Verzamel de beste uit eigen land, scout talentjes uit het buiten-land en neem ze al heel vroeg onder je hoede. Dat kunnen dan topspelers worden. Daarmee kun je op termijn weer op hetzelfde niveau als Ajax en PSV komen. Feyenoord is een prachtige club. Zeker wanneer de toeschouwers straks weer terug-komen en het in de competitie een beetje loopt. Gebeurt dat niet, dan kan de sfeer hier ook snel omslaan.”

Hoe ziet de dagbesteding van een trainer in ruste eruit?

“Voor mijn operatie was ik wekelijks op de racefiets te vinden, maakte ik rondjes mee langs het Noordhol-landsch Kanaal. Een prachtige hobby, maar in mijn situatie helaas niet meer verantwoord. Ik zit nu elke dag van een uurtje of half één tot vier aan mijn eigen tafel in fietsen-winkel Dral in Landsmeer. Er werken en komen daar aardige mensen die elkaar een beetje dollen en over van alles praten. Fietsen, het leven en uiteraard voetbal. Het is daar een komen en gaan en ik heb het er echt naar mijn zin. Een prachtige invul-ling van mijn middag. Alleen maar thuis op de bank zitten is niets voor mij en ook mijn vrouw Greet, met wie ik 56 jaar getrouwd ben, vindt het niet erg dat ik hier elke dag zit. De eigenaar grapt weleens dat ze een vast bedrag betaalt om me een paar uur kwijt te zijn, haha.”

Viel ze destijds als een blok voor u?

“Geen denken aan. Ze vond mij, met al m'n sarcasme, maar niks. Ik ken haar al sinds haar twaalfde toen ze als vriendinnetje van mijn zus regelmatig bij ons thuis over de vloer kwam. Ze woonde vlakbij en ik vond haar vanaf het begin al interessant. Dat zij het was voor mij, daar was ik vrij snel uit. Zij kwam daar een paar jaar later pas achter. Het was het wachten echter waard. Tot op de dag van vandaag heb ik geen reden tot klagen. Een roman-ticus heeft ze helaas niet aan me. Dat is niet aan mij besteed. Ik heb haar tijdens ons eerste afspraakje gewoon een keer meegenomen voor een ritje met de auto en een bezoek-je aan de ijsbaan. Sindsdien hebben we, zoals dat heet, verkering.”